

אבשלום וילן, מראשי תנועת שלום עכשיו, מספר איך קמה התנועה, מה היו פעולותיה הראשונות, מסביר את עמדותיה ופעילותה לאור ההכרזה האחרונה, ומספר על שאיפותיו האישיות ועל דרכו ודעותיו בתנועה

„הבעייה של שלום עכשיו היא שקהל האוהדים שלה הוא קצת אליטיסטי“

„אני חושב שרובן מסוגל לנתח סידרי כוחות, ולא מסוגל להבין נימוקים בתחום המוסרי-ערכי“

„תפקידה ההיסטורי של שלום עכשיו הוא לשכנע את הרחוב היהודי בכוח שלה“



ראינה ענת סרגוסטי

ענת סרגוסטי, תולכם הזה

„הייתי בחמישייה הכותחת שהקימה את שלום עכשיו לפני סו שנים“

„לא פסלתי את הכנסת כאפשרות וכחלק מזירת פעילות. כבוד הייתי פעמיים בעבוד מועמד לכנסת“

„לשלום עכשיו אסור ללכת לכנסת, כי אז היא תהיה המיפלאה היזנית החמישית ובוזה אין בשורה“

„לשלום עכשיו אסור

ללכת לכנסת!“

לרפת ורק אחר-כך יצא ללימודים באוניברסיטה העברית, שם למד כלכלה ופיננסים. כשחזר לקיבוץ, ב-1984, נבחר כמרכז-המשק, ומאז הוא יושב בכיסא זה. וילן נשוי לנעמי, גם היא בת קיבוץ נגבה, ויש להם שני בנים. הבכור, אבנר (7), השני, תתף בגיל שנתיים עם הוריו בהפגנה הסמוכה מונטאנית שנערכה ליד ביתו של בגין, שהיה אז ראש-ממשלה, בעיקבות הטבח בצאבריה ובשאתילה, ושם הספיק לקבל את מנת הגאז הראשונה שלו כשזה הופעל נגד המפגינים. הבן השני, איתמר, הוא בן חודשיים וחצי, וכבר הספיק להשתתף בהפגנה האחרונה.

יופי של מקום. „ביופי של מקום“ הזה בילה וילן שלוש שנים, ואז רצה לצאת ללימודים באוניברסיטה. בדיוק לפני שעמד להתחיל את לימודיו, הוצע לו תפקיד מזכיר הדור הצעיר של הקיבוץ הארצי. מכיוון שבאותה התקופה התחילו אנשי גוש-אמונים בפעילות אינטנסיבית, הרגשתי שאני מתמוצץ מוכרח לעשות משהו. „החלטתי ללכת לפעילות ציבורית, כדי לנסות ולתת תשובה להתפרעויות של הימין.“ הוא דחה את הלימודים והיה למזכיר הדור הצעיר במשך שנתיים. בסופו חזר

אשקלון. הוא נולד בקיבוץ לפני 36 שנים, וקל לזהות שהוא משמש כמנחה וכנואם בהפגנות שלום עכשיו. וילן היה בין הראשונים שהקימו את התנועה. בצבא שירת ביחידה מובחרת. כשהשתחרר עבד במשך חצי שנה כקצין-ביטחון באל-על. כשסיים, פרצה מלחמת יום-הכיפורים והוא גויס לחצי שנה. אחרי המילחמה חזר למשק וקיבל את תפקיד מרכז-הרפת. „זו היתה תקופה נהדרת“, הוא אומר בחיך, „תוך שנתיים הקפצנו את תנובת החלב ב-2000 ליטר. ומבחינת עניין זה היה

לא פעם קורה לו שהוא מסתובב במקומות ציבוריים ואנשים מזהים אותו, מעירים לו, מספרים לו שראו אותו יום קודם בטלוויזיה. לפעמים זה קורה בניסיונות אישיים, והוא אינו שמח כל-כך על הזיהוי. אבשלום וילן, שכל ידידיו קוראים לו אבו, נראה כמו אחד מהסמלים של מדינת-ישראל. יש לו גוף מוצק, חיתוך דיבור צברי מובהק, חיוך בקצות העיניים, קול עבה. הוא מסופר קצר, מגולח למישעי, לבוש בג'ינס ובסוודר. הוא בן להורים יוצאי פולין, שעלו לארץ בשנות ה-30, לפני מלחמת-העולם השנייה, והיו בין מקימי קיבוץ נגבה שלידי